

відповідальності за допущені податкові порушення, якщо такі будуть виявлені уповноваженими органами після війни.

Список використаних джерел:

1. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>.

2. Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни: Закон України від 03.03.2022 р. № 2115-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2115-20#Text>.

3. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо особливостей оподаткування та подання звітності у період дії воєнного стану: Закон України від 03.03.2022 р. № 2118-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2118-20#Text>.

4. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей оподаткування у період дії воєнного стану: проект Закону України від 31.01.2023 р. №8401. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/CardByRn?regNum=8401&conv=9>.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-51>

Павзюк А. А.

*аспірант кафедри конституційного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЩОДО СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ З ОПИТУВАННЯ ПРО ВИКОРИСТАННЯ Е-ТЕХНОЛОГІЙ У ЗДІЙСНЕННІ НАРОДНОГО ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Сучасний розвиток е-технологій впливає на різні сфери життя, включаючи виборчі процеси. У зв'язку з цим було проведено онлайн-опитування у період 1.02.2023-01.04.2023, серед громадян України (2876 респондентів). Метою дослідження було визначити ставлення громадян України до використання е-технологій у процесі волевиявлення та визначити можливі напрямки для подальшого розвитку цих технологій.

Вікова структура респондентів (одна відповідь=один респондент):

- 18-24 років: 5.8%
- 25-34 років: 26.9%
- 35-44 років: 23.1%
- 45-54 років: 28.8%

– 55 років і старше: 15.4%

Статеву структуру респондентів (одна відповідь=один респондент):

- Чоловіча: 26.9%
- Жіноча: 73.1%
- Інша: 0%

Регіональну структуру респондентів (одна відповідь=один респондент): по 4.1% представників із кожної області України.

Роль у виборчому процесі (одна відповідь=один респондент):

- Громадянин-виборець: 98.1%
- Член виборчої комісії: 0%
- Представник політичної партії: 0%
- Представник громадської організації: 1.9%
- Інше: 0%

Використання електронних сервісів (одна відповідь=один респондент):

- Так, регулярно: 67.3%
- Так, іноді: 30.8%
- Ні: 1.9%

Ставлення до впровадження е-голосування (одна відповідь=один респондент):

- Так: 36.5%
- Ні: 46.2%
- Важко сказати: 17.3%

Переваги е-голосування (три відповіді=один респондент):

- Зручність та швидкість: 44.2%
- Відсутність черг: 26.9%
- Зменшення впливу адміністративного ресурсу: 19.2%
- Зниження ризику порушень та фальсифікацій: 36.5%
- Економія коштів на проведення виборів: 50%
- Інше: 1.9%

Страхи та занепокоєння щодо е-голосування (три відповіді=один респондент):

- Недостатній рівень захисту від хакерів: 48.1%
- Відсутність анонімності: 32.7%
- Технічні проблеми: 34.6%
- Неможливість перевірити результати голосування: 34.6%
- Маніпуляції з результатами голосування: 59.6%
- Недоступність технологій для всіх громадян: 69.2%
- Інше: 1.9%

Готовність взяти участь в е-голосуванні (одна відповідь=один респондент):

- Так, безумовно: 38.5%

- Тільки після того, як будуть вирішені мої страхи та занепокоєння: 23.1%
- Ні, я віддаю перевагу традиційному голосуванню: 34.6%
- Важко сказати: 3.8%

Зазначені результати дослідження вказують на наявність інтересу громадян України до впровадження е-технологій у процесі волевиявлення. За даними опитування, понад 36% респондентів позитивно ставляться до використання е-голосування. Водночас, понад 46% виявили своє сумніви щодо його впровадження. Однією з основних переваг е-голосування, вказаних респондентами, є зручність та швидкість процедури. Понад 50% вважають, що впровадження е-технологій може призвести до економії коштів при проведенні виборів. Проте, багато респондентів також висловили страхи та занепокоєння щодо е-голосування, зокрема, стосовно недостатнього рівня захисту від хакерів, недоступності технологій для всіх громадян та можливих маніпуляцій з результатами голосування.

Дослідження щодо використання е-технологій у здійсненні народного волевиявлення в Україні є важливим з кількох причин:

1. Визначення ставлення громадян. Це дослідження надає можливість з'ясувати ставлення громадян України до використання електронних технологій у виборчому процесі. Розуміння громадської думки допомагає урядовим органам та виборчим комісіям налаштувати політику та реформи відповідно до вимог суспільства.

2. Розробка політики. Результати цього дослідження можуть бути використані для розробки нових законів, стандартів та стратегій щодо впровадження е-технологій у виборчому процесі, що сприяє створенню більш сучасної та відкритої системи виборів.

3. Підвищення довіри до е-технологій. Розуміння страхів і занепокоєнь громадян стосовно е-голосування дозволяє враховувати ці аспекти при розробці системи та впровадженні заходів безпеки, що сприяє підвищенню довіри до нових технологій у виборчому процесі.

4. Планування інформаційних кампаній. Ці результати дослідження можуть бути використані для створення інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення обізнаності громадян щодо переваг та ризиків використання е-технологій у виборчому процесі.

5. залучення громадськості та експертів. Це дослідження допомагає включити громадські організації та експертів у дискусію щодо впровадження е-голосування, забезпечуючи більшу прозорість та довіру до цього процесу.

6. Поступове впровадження. Результати цього дослідження можуть служити як вказівка для поступового впровадження е-голосування, дозволяючи розпочати з обмежених виборчих процедур та згодом розширити його обсяги, щоб уникнути раптових змін у виборчій системі.

У цілому, дослідження щодо використання е-технологій у виборчому процесі має важливе значення для забезпечення відкритості, демократії та довіри до виборчої системи в Україні. Результати цього дослідження можуть бути використані для подальшого вдосконалення е-технологій у виборчому процесі в Україні та розробки інформаційних кампаній для підвищення обізнаності громадян щодо переваг та ризиків використання е-технологій у волевиявленні.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-52>

Третяков Д.А.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права,
процесу та криміналістики
Міжнародного гуманітарного університету
м. Одеса, Україна*

СЛУЖБОВА ОСОБА ЯК СУБ'ЄКТ КОРУПЦІЙНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Проведений аналіз окремих положень Особливої частини Кримінального Кодексу України (далі КК України) дозволяє зробити висновок, що службова особа може бути суб'єктом ряду корупційних кримінальних правопорушень передбачених статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410 у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також кримінальних правопорушень, передбачених статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368-369-2 цього Кодексу [1].

Загалом питанням класифікації корупційних кримінальних правопорушень та їх суб'єктів на сьогоднішній день рядом науковців приділена достатня увага [2, с. 314-375; 3, с. 110-154; 4, с. 51-59; 5, с. 47-56]. Разом з тим, диференціація службових осіб в Особливій частині КК України свідчить про розмежування їх кримінальної відповідальності. Так, наприклад КК України містить декілька понять «службової особи».

У ч. 3 ст. 18 КК України розкривається загальне поняття службових осіб, ними є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого